5.1, 2, e - 4.1, 4
4.1, 4
5.1, 2, e Amsterdam

Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Oost
Oranje-Vrijstaatplein 2,
1093 NG Amsterdam

t.a.v. Rik Vermin
DB stadsdeel Oost
Raad stadsdeel Oost

Betreft: zwemsteiger Borneokade

Amsterdam 17 januari 2021

Geachte heer Vermin, DB en Raad stadsdeel Oost,

Wij zijn al 20 jaar bewoners van dit, toen nog nieuwe, stadsdeel.
De afgelopen jaren hebben wij tevergeefs pogingen gedaan de extreme overlast van de illegale zwemsteiger aan de Borneokade aan te kaarten en aangepakt te krijgen door het bestuur van stadsdeel Oost.
Daaraan voorafgaand hebben we jaren moeten strijden om verplaatst te worden naar onze huidige ligplaats. Eerst na ingrijpen van de Ombudsman en de raad van toenmalig stadsdeel Zeeburg, werd er werk gemaakt van onze verplaatsing. Maar niet nadat we nog eens bijna drie jaar moesten wachten voordat een procedure, die normaliter slechts maximaal enige maanden hoeft te duren, eindelijk was afgerond. Het bestuur van wat toen inmiddels stadsdeel Oost was geworden heeft er alles aan gedaan ons te laten weten en vooral voelen dat zij machtiger is dan die eigenwijze bewoners van woonschip Feja. Het gehele dossier, waarbij meerdere partijen waren betrokken, is op ons ‘schuldconto’ geschreven door het bestuur van uw stadsdeel. En daarvan wordt, tot nu toe, door u handig gebruik gemaakt in de discussie over het dossier ‘steiger’.
We hebben een stapel waardeloze excuusbrieven liggen die uitmunten in verontschuldigende superlatieven over de manier waarop er door u is aangeklooid met ons, met ons leven en met ons gezin. De Ombudsman was vernietigend in haar oordeel over het handelen van het bestuur.
Een vergoeding voor de immateriële en materiele schade, de eindeloze rechtszaken en de aantasting van onze goede naam hebben we nooit gezien. Het doet ons, juist nu, denken aan wat deze week tot de val van het kabinet heeft geleid: vermorzeld worden door het bestuurlijk systeem en niet, ooit ergens echt gelijk krijgen en echt schadeloos gesteld worden. Of gelijk krijgen en sorry hoor en daar moet u het maar mee doen en we gaan verder gewoon door met exact dezelfde handelswijze. Een veel te vaak voorkomend fenomeen in bestuurlijk Nederland. Ook het recente Amsterdamse onderzoek naar bestuurlijke functionaliteit, of beter gezegd het falen daarvan, heeft dit pijnlijk duidelijk gemaakt.

En nu zijn we inmiddels al weer bijna een decennium verwikkeld in de ‘arena’ zwemsteiger Borneokade.
We hoeven u niet het traject te schetsen dat inmiddels gelopen is, noch de kafkaiaanse vertaling van de werkelijkheid die we iedere keer weer te horen of te lezen krijgen. Toch een kleine opsomming: de procedures, de gesprekken die tot niks leidden, de twee rechtszaken waarbij we feitelijk in het gelijk werden gesteld. De ambtenaren die weer op ons werden afgestuurd om vol mededogen te luisteren naar onze klachten. De pogingen van stadsdeel-makelaars om ons mee te krijgen in een soort onduidelijk praattraject, dat tot nu toe helemaal niks heeft opgeleverd en ons uren van onze kostbare tijd heeft gekost en schandalig veel belastingpenningen. Met als kers op de taart een bestuurder die ons op nationale tv een trap na gaf, ons belachelijk en onze positie nog onmogelijker maakte, met instemming van het voltallige bestuur van dit stadsdeel. Want onze klacht daarover had natuurlijk nooit ongegrond mogen worden verklaard. Wat er gezegd wordt is van belang, zeker uit de mond van de bestuurders die de beslissingen nemen.
En dan de aardige en integere poging van een groep buurtbewoners, ondersteund nota bene door (dure) stadsdeel-medewerkers, om een oplossing te vinden waar iedereen bij gebaat zou zijn, maar die succesvol tot moedeloos zwijgen is gebracht door een bestuur dat geen zin heeft te doen wat het hoort te doen: namelijk niet de dictatuur van de meerderheid laten prevaleren (we horen het u, meneer Vermin nog zeggen tijdens de bijeenkomst in het BAC in februari 2020), maar de minderheid in bescherming nemen tegen een mate van structurele en steeds erger wordende overlast, waarvan iedereen weet dat er niet mee te leven is, getuige uw weigering steigerdelen op te verplaatsen omdat u “ daarmee de overlast zou opschuiven”.
En hoe hard roept u niet om burgerparticipatie. Maar kennelijk alleen als het u goed uitkomt en als het niet tot resultaat heeft dat u in uw bestuurlijke hemd gezet wordt, omdat bewoners er met elkaar wèl uit komen en een bestuur daardoor in al zijn onmacht, laksheid en desinteresse wordt ontmaskerd. Van de door de werkgroep ingediende voorstellen is, in weerwil van uw toezegging geen enkele maatregel uitgevoerd :

- Géén maatregelen die de geluidsoverlast hebben verminderd onder verwijzing van het niet verplaatsen van steigerdelen.
- De handhavers die er rondlopen doen meestal niks omdat ze niks kunnen tegen teveel mensen.
- Géén borden die duidelijker zijn over wat wel en niet mag. U heeft over de niet geplaatste nieuwe borden wel een vraag opgenomen in uw buurtonderzoek (?)
- Géén maatregelen tegen te hard varende pleziervaartuigen.

Het door u aangedragen en volkomen absurde en nergens onderbouwde argument dat het door de werkgroep ingediende voorstel de steiger in te korten, geen draagvlak zou hebben gehad, leggen wij, nu u tot nu toe verzuimd heeft uit te leggen wat u daarmee bedoelt, als volgt uit: “*Geen draagvlak”* is wat ons betreft een vertaling van “als we deze oplossing uitvoeren, ziet iedereen dat we dit dossier als een hete aardappel behandeld hebben en geen zin hadden onze poten te branden”.
Er is bovendien geen ‘breed’ draagvlak nodig voor het doen van uw werk: het

handhaven van wettelijke regels en nogmaals: het beschermen van minderheden in uw stadsdeel. Het aantal uitgesproken tegenstanders bedroeg niet meer dan 1 % van de 1250 adressen die het voorstel in de bus kregen en er waren evenzoveel positieve reacties op het voorstel. U had natuurlijk het voorstel uit kunnen voeren en daarmee de rust laten weerkeren, onder verwijzing naar de grondige manier waarop de buurtwerkgroep samen met stadsdeelmedewerkers het voorstel hadden opgesteld en onderbouwd. Hooguit had u een andere bestemming moeten vinden voor 7 steigerdelen in plaats van voor 5 en dan waren de bewoners van het Packmangebouw ook tevreden geweest. En dan hadden er nog steeds 11 steigerdelen gelegen. Dat u het voorstel niet uit voert, zegt dus een hoop over uw bestuurlijke 'wil'. En het zegt een hoop over uw bestuurlijk opportunisme. Want daarmee laat u zien dat die 1% voor u het 'draagvlak' vertegenwoordigen waar u uw huidige besluit op baseert om het voorstel niet uit te voeren.

En dan de twee 'onderzoeken' die u op kosten van de belastingbetaler heeft laten uitvoeren. Een peperduur onderzoek door de firma [redacted] 5.1, 2, e gebaseerd op fictie, dat door de rechter linea recta naar de prullenmand werd verwezen en nu een onderzoek dat moet aantonen dat het allemaal wel meevalt met de overlast en dat iedereen het 'wel gezellig' vindt bij de steiger. Mensen die naar een zwembad gaan, vinden het meestal ook gezellig en leuk. Maar toch worden er strenge eisen gesteld aan de afstand van woningen tot een zweminrichting. Zelfs als er maar drie dagen per seizoen kan worden gezwommen omdat het toevallig een jaar slecht weer is.
Het gegeven dat de steiger niet als zwemvoorziening bedoeld en bestemd is, en dus het huidige gebruik als zweminrichting illegaal en in strijd met werkelijk iedere omgevingsrechtelijke wettelijke norm, is gemakshalve niet meegenomen in uw onderzoekje. Het was interessant geweest als u dat gegeven opgenomen had in uw enquête. Met daaraan de vraag verbonden wat mensen hadden gevonden als zij in de positie van ondergetekenden hadden verkeerd. Namelijk dat regelgeving naar de luimen van het bestuur wordt toegepast of geïmplementeerd. En dat je als burger, als je pech hebt en je het bestuur niet welgevallig bent, kunt fluiten naar de zekerheid dat recht, als dat van toepassing is op iets waar je niet onder zou moeten hoeven lijden, ook wordt toegepast.
Een geluidsmeting gedurende een warme dus drukke periode: de goedkoopste en meest effectieve manier om eens te kijken hoe het nu werkelijk zit, heeft u al helemaal nog nooit laten doen. We vroegen de GGD of zij een meting wilde doen. Het antwoord was dat er, gezien de nabijheid van de steiger tot onze woning en de hoeveelheid mensen die er meestal zwemmen, geen meting nodig was, omdat er zo al kon worden geconcludeerd dat er sprake moet zijn van extreme overlast.
En daarmee heeft u het probleem weer succesvol teruggelegd bij de bewoners van de Feja. En daarop hebben zij het volgende aan u mee te delen:

Wij sturen u allereerst een betoog van een Universitair docent Rechtstheorie, de heer Lukas van den Berge. Hij heeft onze zaak als voorbeeld genomen om het te hebben over de onwerkzame en bedenkelijke kant van de z.g. informele aanpak, c.q. die van u. Het artikel werd ons toegestuurd door een collega jurist. Zie het als een poging u te informeren.

Hij stelt dat de manier van omgaan met dergelijke zaken binnen het informele kader niet mag leiden tot 'oplossingen' of besluiten, waarbij een scheve belangenafweging wordt gemaakt en die problematisch kunnen zijn in wat we de 'rechtsstaat' noemen. Slecht voor de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid, voor de notie dat het bestuur soms gewoon volgens de wet moet handelen en mensen (lees minderheden) moet beschermen en zo nog wat zaken.
Inmiddels zijn er legio artikelen geschreven over populistische oplossingen voor echte wezenlijke problemen, waar de overheid haar taak niet vervult, maar haar oor laat hangen naar de meerderheid. Omdat dat makkelijker en prettiger is en een bestuur populairder maakt dan de keuze om te besturen en 'lol' in te perken. En een aantal van die artikelen gaan over de steiger aan de Borneokade en andere overlastplekken, zoals de Bogortuin, de kleine steiger aan de Borneokade, ook vlak naast een woonboot en de steiger aan de Levantkade en andere plekken waar overlast bewoners tot waanzin drijft. En vooral over de visieloze manier waarop het bestuur omgaat met de eisen die een veranderend klimaat en langere hete periodes stellen aan het gebruik van de openbare ruimte. Om niet te spreken van het wegkijken als het gaat om de agressie en het gevaar waar bewoners aan worden blootgesteld als ze recreanten tot de orde proberen te roepen, omdat twee handhavers echt niets kunnen uithalen tegen een steiger of grasveld met honderden mensen. Vorig jaar nog werden bewoners bedreigd met een vuurwapen toen ze commentaar hadden op asociaal gedrag van recreanten.

We koesteren de vermoedelijk ijdele hoop dat dit artikel bij u leidt tot een discussie over het ontwikkelen van een visie. Over het faciliteren van meerdere, veel kleinschaliger zwempunten van hooguit een of twee steigerdelen, waar mensen even verkoeling kunnen zoeken, waarna ze weer thuis voor de deur moeten gaan recreëren, zodat een kleine groep bewoners niet gek hoeft te worden van de onontkoombare en dagelijks dreigende massaliteit van lawaai, agressie en een onleefbaar gebrek aan rust en veiligheid, veroorzaakt door een stadsstrand op slechts enige meters van hun woning, of het nu een woonboot of een pand is. U kunt het woongenot en de veiligheid van bewoners niet zomaar opofferen aan het algemeen 'belang' van een paar zwemplekken die als een magneet werken op veel te veel mensen en die bewezen onbeheersbaar zijn vanwege hun omvang en de volledige afwezigheid van structurele sturing en toezicht. Zie de massale inzet van politie aan de Borneokade in de zomer van 2020 en de ontruiming van de Bogortuin. Zaken die u natuurlijk gemakshalve afdoet met "dat was slechts een incident en een specifieke groep jongeren" en "het komt door Corona, want normaal is alles veel beheersbaarder."
Deze plekken zijn en blijven te massale voorzieningen zonder regels, sluitingstijden of veiligheid. Die onverenigbaar zijn met een woonfunctie. Zonder genoeg momenten van rust en zonder enige zekerheid dat ook die zeldzame momenten van rust niet verstoord worden. En dat waren ze voor de Coronacrisis ook al.

Wij kondigen dus ook aan dat wij opnieuw naar de rechter stappen. De stukken liggen klaar. En we zullen ons richten tot alle media die maar willen verslaan wat hier gebeurt. We zullen de situatie hier aanvechten tot in hoogste instantie als het moet. En we zijn doende nog veel meer klagers te mobiliseren en hen aan te sporen zich te

verzetten tegen het misbruik van de publieke opinie door bestuurders en tegen de tegen hen ingezette dictatuur van de meerderheid waarbij de overheid burgers tegen elkaar uitspeelt en omwonenden wegzet als volstrekt irrelevante zeurpieten.
U, meneer Vermin, voegde ons toe: “u zwemt hier toch ook?” Waarbij kennelijk de conclusie getrokken moest worden dat we dan ook maar die krankzinnige overlast moeten accepteren. Het gekke is dat dit kennelijk niet geldt voor de andere bewoners op Borneoeiland, in het Packman gebouw en aan de Panamakade, die hier allemaal komen zwemmen, maar geen overlast wensen voor hun eigen deur en naar wie u kennelijk wel luistert. Iets dat ook wordt genoemd in het artikel van 5.1, 2, e 4.1, 4 4.1, 4 Rechtsongelijkheid ten gevolge van bestuurlijk geschipper. Want, als overal gezwommen kan worden, waarom zwemt iedereen dan híer? Waarom moet al die overlast geconcentreerd zijn op één plek in deze waterrijke buurt? En waarom hebben wij niks in te brengen als het gaat om onze directe leefomgeving en de mensen die hier alleen de lusten komen vieren wel?
Als de conclusie moet zijn dat als je hier zwemt, je ook overlast moet accepteren en u meent dat dit argument zonder enige schaamte tegen ons kan worden ingezet, dan geldt dat argument voor iedereen en dan lijkt het ons voor de hand liggen dat u de overlast verdeelt. En dat het bestuur van dit stadsdeel niet alleen luistert naar de mensen die hier willen blijven zwemmen, om daarna weer naar hun rustige woning te kunnen gaan. Dan wordt het hoog tijd dat er daadwerkelijk voorstellen worden geformuleerd voor meer zwemplekken, die allemaal onderhevig zijn aan streng gehandhaafde gebruiksregels als het gaat om tijden, toegang en asociaal gedrag. Met zwembadtijden : van 0900 uur tot 1800 uur en s’Zondags niet. Met een hek dat door een handhaver wordt afgesloten en structureel toezicht. En dat er werk wordt gemaakt van een visie over hoe om te gaan met de eisen die worden gesteld aan het nieuwe stadsrecreëren, waarbij de positie en het woongenot van minderheden, lees omwonenden, net zoveel gewicht in de schaal leggen als het plezier van de massa. En dat die argumenten en de redelijkheid daarvan ook worden voorgelegd aan de massa door het verantwoordelijke bestuur. Gelijke lusten en dus gelijke lasten

Wij willen niet meer leven in het gekkenhuis dat onze zomers zijn. Overgeleverd aan wie hier, op welk tijdstip dan ook, schreeuwend meent dat alles mag, vlak naast ons slaapkamerraam. Even een andere ligplaats op de kop tikken is een illusie en ook daarvan bent u allen op de hoogte. Bovendien koesteren wij een gefundeerd wantrouwen als het gaat om de bereidwilligheid van uw organisatie daarbij een faciliterende rol te spelen.
We zijn niet meer bang voor de buurt en ook niet voor wat zich het bestuur noemt van dit stadsdeel.
We weten wat ons te wachten staat. Boosheid, gescheld, nare recensies op onze website. Klachten over onze bed en breakfast bij de kliklijn. We verwachten het allemaal. En we halen onze schouders op. We praten niet meer met ambtenaren. We gaan niet meer in overleg met stadsdeelmedewerkers of bestuurders. En als iemand verhaal komt halen, dan wijzen we op u, op uw ‘bestuurlijke’ organisatie en dan zeggen we: daar moet je zijn. Dat zijn de mensen die verantwoordelijk zijn voor wat hier gebeurd en die weigeren ons wettelijke recht op een leefbare woonomgeving te beschermen. Die gebruik maken van het feit dat we met minder zijn dan ‘de buurt’. Het had kunnen worden opgelost, door wat water bij de wijn te

doen en te accepteren dat je wat moet geven en nemen. Maar dat voorstel is door de plee gespoeld door die mensen die zich onze bestuurders noemen. Daar zitten de mensen die hier verbodsborden ophangen (die overigens weer zijn verwijderd), maar vervolgens verbieden dat verbod te implementeren en het daarmee hun handhavers nog moeilijker maken dan ze het al hebben. Dat zijn de mensen die niks doen omdat ze bang zijn voor 'het volk'. Dat zijn de mensen die zich 'volksvertegenwoordiger' noemen, maar slechts de meerderheid vertegenwoordigen. Die lastige kwesties uit de weg gaan en hun gebrek aan bestuurlijke moed afdekken met 'onderzoeken' die moeten aantonen dat ze gelijk hebben. En die daar uw belastingcenten voor misbruiken. Ga daar maar vragen hoe het zit. Ga daar maar klagen en schelden. En kijk maar uit dat u niet op zeker moment een beroep hoeft te doen op deze mensen. Ze zouden u zomaar net zo kunnen behandelen als zij ons al jaren doen.

Wij willen vooral graag eindelijk rust. Wij wonen hier gewoon.
En daar gaan we ons weer heel erg voor inspannen. Dan weet u dat alvast.

